

உ
சிவமயம்.

379

தர்மபுரீஸ்வரர்

கீர்த்தனங்களும் பதங்களும்.

இவற்றுள்

கீர்த்தனங்கள் ஆந்திரபாஷையில் தியாகையசுவர்கள் முதலானோர்செய்திருக்கும் கீர்த்தனங்களின் வர்னமெட்டுகளிலும், பதங்கள் சேஷத்திரய்யபதம், அந்நிந்துஸ்தானி ஜாவளிகள் முதலானவைகளின் வர்னமெட்டுகளிலும்.

இப்போது

சென்னை - இராஜதானி வித்தியாசாலையில்
வேர் குதலர்

சூப்பிரன்டென்டென்டாக இருக்கும்

கனம்பொருந்திய

ஜெபம். வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

மரணக்கர்

ஒருநிலையர்

ஆரணி. சி. முருகேசமுதலியார் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

கலாநிதிகளமேனும் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சுபாஜி சித்திமாபாதம்.

(Registered Copy-right.)

1883.

Acc. No. 45619

சிவமயம்.

தர்மபுரிஸ்வரர்

கீர்த்தனங்களும் பதங்களும்.

இவற்றுள்

கீர்த்தனங்கள் ஆந்திரபாஷையில் தியாகையரவர்கள் முத
லானோர்செய்திருக்கும் கீர்த்தனங்களின் வர்னமெட்டு
களிலும், பதங்கள் சேஷத்திரய்யபதம், ஹிந்து
ஸ்தானி ஜாவளிகள் முதலானவைகளின்
வர்னமெட்டுகளிலும்

இப்போது

சென்னை - இராஜதானி வித்தியாசாலையில்
வெர்னாகுலர் சூப்பிரன்டென்டென்டாகஇருக்கும்
கனம்பொருந்திய

ஜெ. யம். வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

மாணக்கர்

ஓவர்வீயர்

ஆரணி. கி. முருகேசமுதலியார் அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

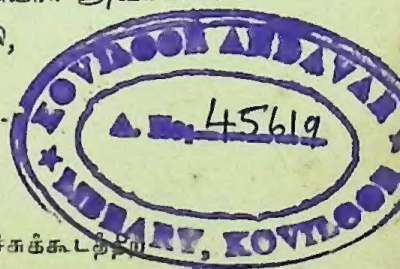
சென்னை:

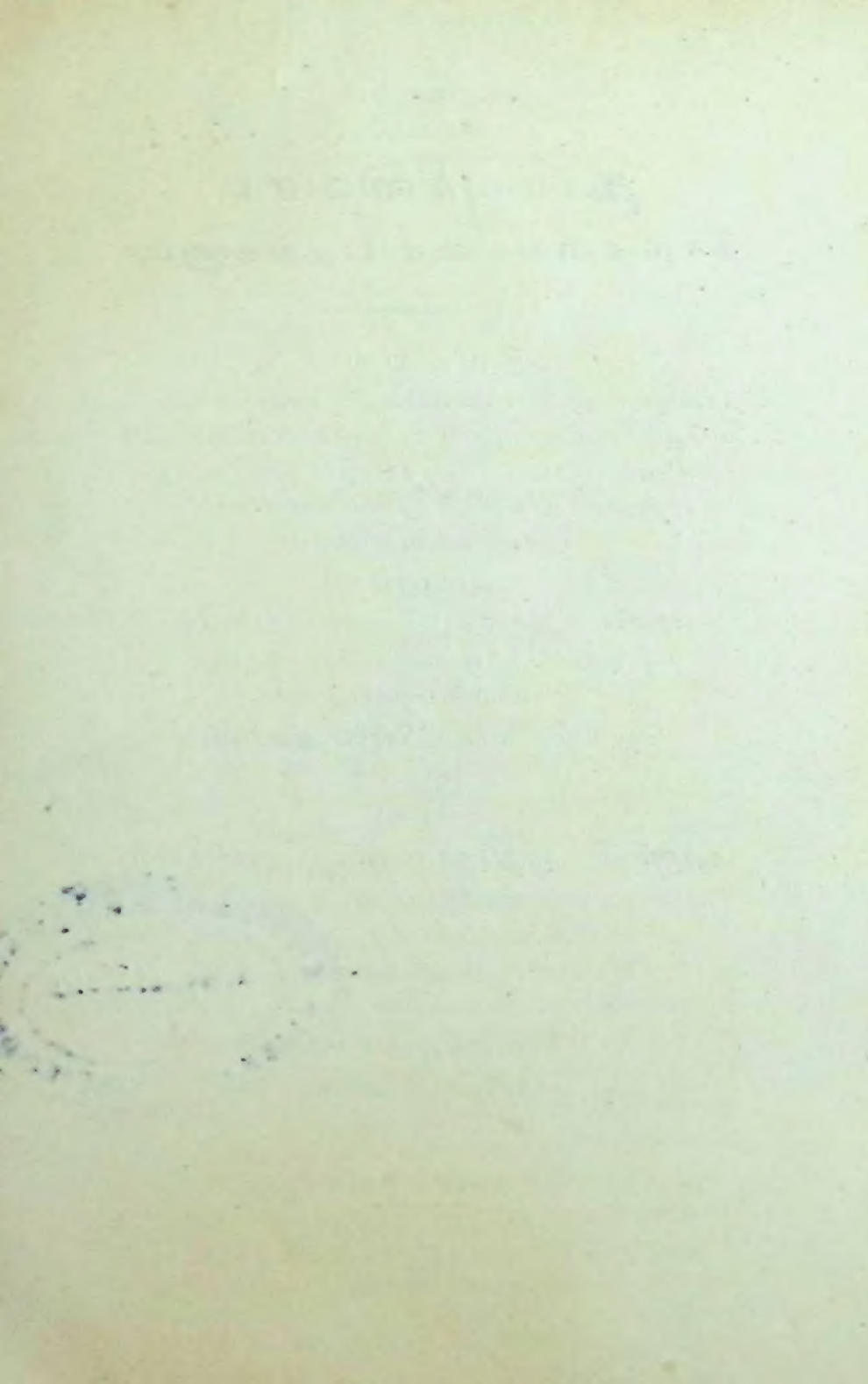
கலாபந்நாகாமேஸ்வரர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சுபாநாஸி சித்திராமாதம்.

(Registered Copy-right.)

1883.

உ.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாடிரங்கள்.

மஹாலித் துவானூதிய

புரசை - அஷ்டாவதாரம்

சபாபதிமுதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

துளக்கருபரானாச் சுவணப்பொருப்பின்
அளக்கருமவாசிக் கண்ணதாகிய
நாவலந்திவி னண்ணுபஃறேயத்
தேவருங்களிப்ப வாங்காங்கினிதுள
பன்மைசானுட்டினுட் டொன்மைமிக்கதவ்
வைப்பினிலடியர்க்கு வெப்பொடுகுளிர்நோய்
தொடர்வுறுவண்ணங் கடவுட்பாசரம்
பிரமபுரத்தின் வருசிவஞானக்
குரவர்பணித்தசெங் குன்றார்முதலிய
பரவுறுமோரோழ் பதிகப்பதிகள்
ஒன்றொடொன்றணித்தாய்த் துன்றியெஞ்ஞான்றும்
வேட்டவையளிக்கு மாட்சியவாகி
வரநதியுடுத்த வாரணசி
விரவியதொடக்கத்து மேவரநிலைஇய
சத்தபுரிகளுந் தமிலொன்றினொன்று
சித்திவேண்டினர்க்குச் சேய்மைத்தாக
நெடிதுளவாதலிற் படியிசையவற்றினுஞ்
சீரியவென்னுச் செப்புதற்கமைந்த

கூரியவண்புகழ்க் கொங்குநன்னாட்டிற்
 சேரலமென்ற சேலத்தின்வட
 சாரிறைகொள்ளுந் தருமபுரிக்கண்
 திருக்கோவில்கொண்டிற் றிருக்குந்தனிமுதல்
 உயிர் தொறும்விரவி யுடன்றொழிற்படுத்தி
 யயர்விலாவுள்ளத் தமுதமுற்றுந்
 திருவருட்பெருமான் மருமலர்த்தாளில்
 ஆந்திரச்சொல்லி லமைதருகல்வி
 வாய்ந்தகவிஞருண் மன்னுசோனாட்டில்
 மேயதியாக ராயமாமறையோன்
 பாடியவனந்த பதங்கீர்த்தனங்கள்
 நீடியங்கங்கு நிகழ்வனவவைபோல்
 தானும்பற்பல தரநனியுன்னி
 வானும்புவிபு மகிழ்தலைசிறப்ப
 நன்னாவலர்க ணயந்தசெந்தமிழில்
 தன்னாலியன்ற தனையிகவாமே
 வண்ணஞ்சந்த மடுக்குமேழிசைப்
 பண்ணுமின்னன படிதவறாமைப்
 பொருவருநெடுங்கந் தருவதால்வகைமை
 வல்லோர்வியந்து மதித்தனருவப்பக்
 கனிந்துநெஞ்சகம் புனைந்தனனென்ப
 கோகிலமதனைக் கூஉயிசைகாட்ட
 நாகிளவண்டுபண் ணவில்சுருதுகூட்டத்
 துருமத்தொகுதி சுவைக்கனிவழங்கக்
 கருவிப்பனிமுகின் முழுவெனக்கறங்கக்
 கேகயவினங்குழிஇப் பாகனசொல்லியர்
 போன்மெனநடிக்கும் பான்மைநோக்கி
 நாகணவாய்ப் புணல்யாழ்கோப்ப
 வாகுறுசெந்தார் வனப்பைங்கிள்ளைகள்
 இவையிறும்பூதெனத் தவமகிழ்ந்தியாண்டும்
 தம்மினத்தொருங்கு செம்மையிற்றினக்குந்
 தண்டலையரங்கம் விண்டொடநிவந்த
 தாரணிசொலும்பெரி யாரணிநிலவும்
 மனநிறைகுவின மாலைமார்பினன்

கணபதிதவப்பயன் கண்டெனவுதித்த
 விற்பனக்குரிசின் மேதக்கோர்குழாம்
 பொற்புறப்பயிலும் புரவலனகலாப்
 பத்திமைமாண்பு பணிவுநற்பண்புடன்
 அத்தன்றிருவடி கன்பர்பானண்பன்
 இந்நிலம்புகழ் முருகேச
 னென்னுநாமத் திருங்குணத்தோனே.

மஹாவித்துவானுகிய

திரிசிரபுரம், மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும்
 சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு நார்மல் பாடசாலைத்
 தமிழ்த் தலைமைப்புலவருமாகிய
 சோடசாவதாரம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் அவர்கள்

இ ய த் தி ய

அறசீர்க்கழிதெழில் விருத்தங்கள்.

மெய்மைநெறி திறம்பாத பெரும்புகழோ னைவருக்குண்
 முன்னோன் குந்தி
 பொய்மையிலாத் தவப்பயனோர் வடிவெடுத்துப் புவிமிசையிற்
 போந்த தென்ன
 நொய்மையிலாப் பேரறத்தோ னுழுவலன்பாற் பூசித்து
 நுவ லரும்பே
 நெய்துதற்கோ ரிடமாகி யெந்நலமும் பிறப்பதற்கோ
 ரெல்லை யாகி.

(க)

கருமநில வுலகினிலெந் நகரினிலுஞ் சிறந்தோங்கு
 கதிர்ப்பு வாய்ந்த
 தருமபுரி தனிலுறையுஞ் சிவபெருமான் றுணையடிகீழ்த்
 தக்க பண்ணோ
 டருமைபெறு மிசைவாய்ந்த கீர்த்தனமா மலங்கலணி
 பெறப் புனைந்து

பெருமைபெறச் சாத்தினதைப் பூதலத்து மீதலத்தும்
பிறங்குஞ் சீரான். (உ)

அன்னவன்யா ரொனிற்கேண்மோ பாலிநதி புடையுடுத்த
வருஞ் சிறப்பாற்
றுன்னுபுகழ்ப் பெரியவா ரணிவாழ்வோன் றுகளறுசீர்ப்
புலமை மிக்கோர்
மன்னுமுளங் களிகூரும் பெருங்கொடையோன் கணபதிமால்
வரத்தில் வந்த
நன்னயஞ்சேர் குணமுடையோன் பூதிகா தனமறவா
நன்மையானன். (ங)

நதிசூலத்தோன் கற்றவர்பா னயப்புடையோன் கல்வியினி
னயக்குங் கேள்வி
வதியினின்முற்றியவுணர்வாற் சென்றொழுகும்வள முடையோன்
மதிக்குஞ் சீர்சால்
நிதியுடையோ னளகேச னிகராக நிகரிலாச்
சீர்த்தி மிக்கோன்
கதிதருமெய்ச் சிவநேசன் முருகேச னெனும்வள்ளல்
கருத்தானன்றே. (ச)

மயிலை - அஷ்டாவதாரம்

ச ண் மு க ம் பி ள் னை அ வ ர் க ள்

இயற்றிய

நீலமணியில வாசிரியப்பா.

சொற்கிளர்நான்மறை துருவருஞ்சீர்சால்
பொற்பொதுமன்றிற் புலிமுனிபதஞ்சலி
யற்பொடுகாண விற்பனநடஞ்செய்
கற்பகக்கனியொரு விற்பொலிதுதலுமை
பங்குடையிறையவன் சங்கரன்சயம்பு
திங்களங்கண்ணியொடு கங்கையைமிலைந்த

சோதிவானவ னுதியம்பகவன்
 வேதியர்மூவா யிரவரின்மேத்துறூஉம்
 பால்கொள்வெண்ணீர் றன்பசுபதிபரமன்
 நீல்கெழுநந்தர னித்திலங்கொழிக்கும்
 பரவையுநாணுறூஉம் பரந்தகற்புடைப்
 பரவைபாற்றாதெனப் பாளுளேகப்
 பண்ணியநாவற் பனவர்கோன்செந்தமிழ்ப்
 பண்ணிசைகுலவிய பனுவற்கற்றைஞான்
 றெருகராங்கான் முனையுமிழ்தரச்செய்த
 திருப்பதியுடைத்தாய்த் திவளேமூலகுக்
 கேழ்தலனைவியிற விலங்கியதெனநிலாம்
 கொங்குநாட்டகத்திற் குலாவியத்தரும
 தேவதைபூசனை யாற்றிடச்சிவனும்
 காரினம்பொலிதரு மாவனப்புடைத்தாம்
 தருமமெண்ணுன்குந் தகைபெறவிலங்குறூஉந்
 தருமபுரிக்குத் தாவரும்புகழ்மை
 கிளர்பலகீர்த்தனம் கேடில்சீர்ப்பனவர்
 குலாம்புதியெனநனி நிலாம்பெருந்தகைமைத்
 தியாகராசத் திருவநீண்மறையோன்
 தயாவினாந்திரந்தனிற் சாற்றியவர்ன
 மெட்டிழ்கீர்த்தனம் வியத்தருகேத்திர
 பதங்களின்வர்ன மெட்டிழ்பதம்பல
 ஜாவளிவிரவத் தண்டமிழ்வயங்குமித்
 தேத்துஞ்சிறந்திட யாத்தனனென்ப
 மந்தியுமறியா மரன்பயிலடுக்கத்து
 நந்திமால்வரைவயி னுனிலஞ்செய்தவத்
 தன்றுவான்சுரபி சுரந்தருளரும்பால்
 இன்றும்யாறெனத் திகழ்ந்தினிதினினோங்குறூஉம்
 பாஸியாறுடுத்த மேலவர்வதியும்
 சீலமார்தொண்டைத் திருநாட்டகத்து
 மங்கையர்வதன மதிதனைக்காணூஉ
 இய்கிதன்சீர்த்தி யிவணனியிலங்கலின்
 மறுவாமெனமதித் தம்மதிவானத்

துறைமதியாமென வுளுற்றிடல்போன்ம்
 நின்றசீர்நிலைய வென்றுறழ்சோதி
 துன்றுமணிமாடஞ் சுலாம்பெரியாரணிப்
 பதியினன்குவளைப் பனிமலர்த்தண்டார்
 மாலையாளெவரு மகிழ்குணமாலையான்
 எத்திறத்தேத்து மிவன்புகழ்வெண்மையே
 மொய்த்திவர்தலிற்புகா மொழிகூறிடவீண்
 டில்லான்பொன்மகிழ்ந் துறைதருமில்லான்
 வரநதியெனத்தல மலிசீர்கெழுமிய
 சுரநதிகுலத்துத் தோன்றியதோன்றல்
 கணபதியிருபதங் கனவினுமறவாக்
 கணபதியெனும்பெயர்க் கவின்றருமறிஞனும்
 மணியிவனெருநவ மணியெனல்புகாயென
 மணிலிவர்தருந் மனோன்மணியம்மையும்
 குயிற்றியதவமெலாங் கொண்டொருபடிவென
 நயத்தகுவினோத எம்பனடியாரைச்
 சிவமெனக்கருதும் சிந்தையாளெஞ்சத்
 தவமாசிலாத வருணெறிநாளுந்
 தவநிலவுறுமுரு கேசசற்குணனே.

சிறப்புப்பாயிரங்கள் முற்றிற்று.

—

சா த் து க வி க ள்.

சென்னை இராசதானி வித்தியாசாலைத்
தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதராகிய
கோ. இராசகோபாலபிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

அறசீர்க்கழிதெடி லாகிரியவிருத்தம்.

காரணிபூங் காப்புடைசூழ் கடிநகரென் றறிஞர்நனி
கழறவோங்கும்

ஆரணிவாழ் கங்கைகுல முருகேசப் பெயரண்ண
லமரர்போற்றும்

சீரணிகேர் தருமபுரி சிறப்பவரு முக்கணுடைத்
தேவன்மீதா

நாரணிவான் செந்தமிழிற் கீர்த்தனங்க ணவின்றளித்தான்
ஞாலத்தோர்க்கே.

காஞ்சிபுரம் பிரபன்னவித்துவான்

இ ரா ம சா மி நா டு அ வ ர் க ள்

இயற்றிய

கட்டளைக்கவித்தறை.

வாரணிபூண் முலைமங்கை பங்காளன் மகிழ்ந்துறையும்
ஏரணிகேர்த் திகுலவுந் தருமபுரத் திறைக்கித்
தாரணி யேத்தவோர் கீர்த்தனமாமணித் தாரணிவித்
தாரணிமேவு முருகேசமாலின் றளித்தனனே.

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்
தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதராகிய
திரு. சின்னசாமிபிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய

சட்டனைக்கவிப்பா.

மஞ்சலாம்பொழில்சூழ் தருமாபுரி
மன்னுமம்பிகை பாகரிருகழற்
கஞ்சொன்மாலை புனைந்தருச்சித்தனன்
அளகைநேர்பெரி பாரணியென்னுஞ்சீர்
பிஞ்சுதொல்பதியான் கங்கையொண்குல
மேன்மையானன் கணபதியேந்தறன்
எஞ்சலில்தவக் காதலனென்றால்
கியாருமேத்து முருகேசவள்ளலே.

பேறை தசாவதாரம்
செகநாதப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

விருத்தம்.

வருகேச வன்பிரமன் றுதிதரும புரிய்சன்
மலர்த்தான் மீது
பெருகேச ஸுஞ்சுருளக் கணபதிவே ளியற்றாதவப்
பேற்றான் வந்த
முருகேச மாணசைந்த பதந்திலுள யின்னிசைய
முதத்தை மாந்தி
அருகேசத் தின்மரணம் தனித்ததெனி னிதன்பெருமை
யறைதற் பார்த்தே.

இரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான்

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரு ளொருவராகிய

தில்லைவிடங்கள்

சு. வேலுசாமிபிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

கலிவிருத்தம்.

ஒளிந்தரு சோழநாட்டி லுதித்துமை முலைப்பாலுண்டு
மிளிந்தரு பாண்டிநாட்டின் மீனவன் வெப்பீர்த்துத் [தோன்
துளிந்தருதொண்டைநாட்டிற் றுலக்கென்பை யணங்காச்செய்
குளிர்சரம்போகப்பாடுங்கொங்குநன்னாட்டின்மாதோ. (க)

சந்திரமௌலிமேவித்தனிநகர்க்கொப்பாகாவென்
றிந்திரநகரானோக்கியிளித்தல்செய்தலைநிகர்க்கு
மந்திரவரிசைமாவெண்மையுறவயங்குங்காட்சித்
தந்திரமறைகளார்க்குந்தருமமாபுரிக்கண்மேய. (உ)

பார்த்தனங்கழிக்கப்பட்டபரமன்மாமுடிபிற்கங்கைத்
தீர்த்தனஞ்சுண்டகண்டத்திரிபுராந்தகன்மேலன்பிற்
பார்த்தனந்தனும்வியப்பப்பண்ணெழிலொழுகாநிற்கும்
கீர்த்தனமாஞ்சொன்மலைகளிள்தரச்சூட்டினால். (ங)

ஆரணியானைமாத் தேராளுடைத்தானைமேவும்
ஆரணியானைமேன்மையமர்கணபதிமாண்மைந்தன்
ஆரணியானையூருமத்தர்தமத்தத்தாரும்
ஆரணியானையாதவருடனைச்சிறக்கப்பெற்றோன். (ச)

திருகேசலேத்தறன்னைச்சிந்தையிற்சமமாக்கொள்வோர்
அருகேசஞ்சரிக்குமேலோனயில்விழிமுகினேருங்கா
மருகேசமடவார்நாடுமதனரனடியார்நேயன்
முருகேசவேளென்றெங்குமொழிதருமிசைவல்லோனே (ரு)

சென்னை-முத்தியாலுபேட்டை ஆங்கிலோ வர்னாகுலர் ஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

பெ. கோவிந்தராஜகவிராயர் அவர்கள்

இயற்றிய

நேசையாசிரியப்பா.

திருவளர்பேரொளி யுருவளர்பித்திகை

மாளிகையும்பர் வாளிருங்கண்ணினு

செய்கரந்தழ்ந்நிய கொங்கயிழலங்கல்
 வள்ளியோர்தம்மை மாண்டகொடியதாய்க்
 கன்னாநீர்த்தலர்ந்த கற்பகத்தருவென
 பின்னோர்மாழாந் துண்ணாடினபெற
 வனுகியிங்கித ஈனுகியுணர்ந்த
 வன்னோரளிக்குமுன்மின்னேரிடைநலர்
 பெருண்ம்தனத்தனம் தெருண்மோன்பெரியரார்
 தருமபுரம்வாழ் பரமன்பகபதி
 யருளிடைநதைஇய புரன்பாம்பணிப்பிரா
 னாகமத்தடத்து மாகமுத்தொழுஞ்சிவ
 ஞானபோத மானமலரிடை
 முருத்தன்யிரிஞ்சொ மகஞ்சிறைவண்டர்க்
 கெட்டுணையானுங் கிட்டாதம்மா
 முத்தைநல்கினையா லைத்தெழுத்தோர்ந்து
 பூத்சாதனம் போற்றுந்தொண்டரா
 மேதமில்கரும்பர்க் கெண்மைத்தாகி
 யழியாவின்ப மொழியாதளிக்குந்
 தன்னாளுவனைப கண்ணுதற்பெருமான்
 றுவிருள்பொழி சேவடிசூட்டினன்
 லுத்தினிற்றன்மனத் தகத்திலூன்றிய
 செந்தமிழ்ப்பைந்தரு செழித்துவளர்ந்து
 பரானாத்நாவி விராவிசினைவிடுத்
 தினந்தனிரிடைமிடை வளந்தலைசிறந்த
 செழுமுதையகும்பிக் கெழுபோதாய்மலர்
 மீத்தனமென்னுஞ் சீர்த்தியார்ந்த
 மலர்மாலைகையப் பலர்புகழ்வளஞ்சா
 லாரணிபாரணி யாரணியாரணிப்
 பொன்னடிபுனைந்த சென்னியன்பெருந்தகை
 வெள்ளைக்கிழத்தியும் வள்ளலர்ப்பேதையும்
 வாழ்முரு கேசவள்ள
 லெழிருபுயிக்கு மிசையுந் தோயே.

அஷ்டாவதாநம்

பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியார் அவர்கள்

இயற்றியவிறுத்தம்.

மறைமணக்கு மந்தணர்கண் மகமணக்குந் தருமபுரி

மலியுந் தூய

பிறைமணக்குந் செஞ்சடிலன் பெயர்மணக்குந் செந்தமிழிற்

பிறங்க வேண்டி

யிறைமணக்குந் கீர்த்தனையோ டிசைமணக்கு மெழிற்பதங்க

ள்ளிது சொற்றான்

நறைமணக்கும் பூம்பொழிலா ரணிமணக்கு முருகேச

நாவ லோனே.

மலைப்பாக்கம் வித்துவான்

செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியவிறுத்தம்.

பெருமைசெறிபரமசிவனடியொல்லாம்

பிறங்கியசீர்தருமபுரியதனிநானும்

மருவுசிவபெருமானைச்சாமவேத

வளமென்கீர்த்தனைகளாற்றுகித்தான்மேலோர்

கருதியவாரணிநகரமிலகவாழும்

கணபதிமாலரியதவந்தனிலுதித்து

முருகவிழ்செங்குவனையணிமருமச்சீர்சால்

முருகேசவள்ளலெனுமொழிவல்லோனே.

பரங்கிமலை வித்துவான்

தி. சுப்பராயசெட்டியார் அவர்கள்

இயற்றியவிறுத்தம்.

நீரோங்கு செஞ்சடிலர் நிகழ்தரும புரத்தண்ணல்

நிமல னூர்தம்

பேரோங்கு பண்ணிசையோ டருந்தமிழ்க்கீர்த்தனைப்பதங்கள்

டிரிய மோடு

சாரோங்கு குலதிலக னாரணிவாழ் முருகேச
கவிஞன் மிக்குச்
சாரோங்கு முலகதனில் மாந்தாங்கு முனியேங்கச்
செப்பி னானல்.

ம-ா-ா-புரி

செங்கற்பட்டு

அரங்கசாமிநாயகர் அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

அதசீர்க்கத்தெழில் ஆசிரியவீருத்தம்.

வண்டானந்தகனித்தினிருரியான்றருமபுரி
வள்ளன்மீது
வண்டானமுதமுறமுநல்லிசைக்கீர்த்தனநயந்து
வகுத்திட்டானல்
வண்டானமெனப்பானைக்கண்டச்சுறுமின
மலிதடத்து
வண்டானமலர்த்தேன்மாந்தாரணிவாழ்முருகேச
வள்ளியோனே.

செய்கைச் செயிபட்டேரி செயினேரி என்னும்

வித்யாசாஸித் தமிழ்ப்புலமை

இராயபுரம்

சின்னப்பாவுமுதலியார் இயற்றிய

அதசீர்க்கத்தெழில் வீருத்தம்.

மாநங்கச் சிலைச்சிலையான் நருமபுரி வாழியவார்
சடையான் சைல
மாநங்கச் சந்தரம்மேல் வலாரிமுன நயந்தளித்த
வயங்கு மத்த
மாநங்கத் தினையெரு முருகனைய முருகேச
வள்ளல் பொற்பு
மாநங்கப் பரப்பறங்க பொருபலர்த் தனம்பிழைந்து
வழுத்தி னானல்.

உ

சிவமயம்.

தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்.

விநாயகர்காப்பு.

வெண்பா.

தண்பொழில்குழ் தர்மபுரிச் சங்கரன்மே லன்பினெடு
பண்ணிசையாய்க் கீர்த்தனங்கள் பாடுதற்கு—நண்ணிக்
கரியுரியைப் போர்த்த கறைமிடற்றோ னீன்ற
கரிமுகவன் பொற்கழலே காப்பு.

தியாகையர் முதலானோர் கீர்த்தனைகளின்
வர்ண மெட்டுகள்.

(தனவாரிதனமுலேதா-ஞ்நாநிஞ்நுலேதா)

என்கிற கீர்த்தனையின் வர்ணமெட்டு.

இராகம் - பியாகிடை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவநாமரச மகிமை

செப்பவும்வச மாமோ என்னால்.

அதுபல்லவி.

அவனியைத்தாங்கும் ஆயிரநாவுடைய

ஆதிசேடனாலும் ஆகவில்லைஎன்றால் - (சிவ)

சரணங்கள்.

கடவுளேநீரொம்மைக் காத்திடுமெனத்தேவர்

கடலெழந்தநஞ்சைக் கையினாலுண்டிரட்சித்த - (சிவ)

ஆடுமாடுமென்று அன்பர்வணங்கிடப்பொன்

அம்பலந்தனிலா நந்தநடம்புரிந்த - (சிவ)

தாமனாயிலகும் தடம்பலகுமும்

தர்மபுரிவாழும் தத்துவனும்சதா - (சிவ)

(எந்தவேடுகொத்தராசுவா - ஸந்தேகஸூக்ஷ்ண.)

என்றிறகீர்த்தனையின் வர்ணமெட்டு,

இராகம்-மனோரஞ்சனி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்திரசேகரா உன்னையே

நம்பினேனென்றனை ஆதரி - ஓம்.

அதுபல்லவி.

சொந்தமென்றுனைச் சிந்தித்தேனையா

பந்தமறுக்கவே பகருவாய்வழி-ஓம் - (சந்திர)

சரணம்.

அன்பர்நெஞ்சினில் அமருந்தேவனே

அகமகிழ்ந்தெனையாட்கொண்டருளுவாய்

தர்மபுரிமெனும்பதியில்வாழ்தேவா

தர்மமகலவேகாட்டுவாய்வழி-ஓம் - (சந்திர)

(நிதிசாலசகமா - நிதிகாஸுஷ்ண.)

இராகம்-கல்யாணி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

பாதசேவைதருவாய் - உன்றன்திருப்

பாதசேவைதருவாய் - பதவியையருளுநிதியே - (பாத)

அதுபல்லவி.

திதாம்பிரபஞ்சத்தில் சிறுமைபடமாட்டேன்

நாதாஉன்னடிமை நற்கதியடைய - (பாத)

சரணங்கள்.

உமையாஸ்மகிழ்ந்திடும் உத்தமனேயடியார்

தமையாதரிப்பது தகுதியன்றோஉனக்கு

இமைப்போதாதிவழுவே இச்சையுடனினந்து

சுமையாம்பாசபந்தங்கள் சுத்தமாயகன்றிட - (பாத)

மாதரசையில்செவி மயங்கினேனிரங்காராய்

பாதகங்களேகம் பாவியான்செய்தேன்

சோதனையினிவேண்டாம் வேதனைபடமாட்டேன்

காதலாயடியேனைக் காந்திரட்சித்தருள - (பாத)

தவமுனிவர்கள் துதி தயாபரனே
பவக்கடலைத்தாண்ட பக்குவமருளாய்
அவனிவனானென்னும் அறியாமையை நீக்கி
புவனந்துதிதர்ம புரியமர்சங்கரா

- (பாத)

(கீதார்த்தமுசங்கீதா - ஸ்ரீ ருக்மணியா.)

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமுன்றன்கிருபை ஏன்வரவில்லையோ
பன்னகாபரண பாவனா - சங்கரா.

. அநுபல்லவி.

பன்னுமறைகள் பணிபாதாநின்மகிமை
இந்நிலத்தோராலே இயம்பமுடியுமோ - (இன்)

சரணம்.

கன்மவினைகளால் காலனைமறந்து
நின்மலாஉன்னை நினைக்குமறிவிழந்து
துன்பக்கடலாழ்ந்தேன் வன்பவநோயாலே
தன்னிகர்வேறில்லாத் தர்மபுரீசனே - (இன்)

(கந்திரசாகரஸயனா - ஸ்ரீ ருக்மணியா.)

இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகவிமலா - என்னைக்
காதலாயளித்திடுமையா - தேவா.

அநுபல்லவி.

மாதவத்தோர்துதி பாதனே அடியார்
திதகற்றுங்கால காலனே தேவா - (வேத)

சரணங்கள்.

பாலனைக்கறிபண்ணினவனைபத்தி
யாலேநீ கொண்டாடினாய்
சிலனாந்திருநானே ப்போவானுக்குஇந்
ஞாலமதிக்கற்கதிதந்தாய்

ஒலநீர்வைகையாறடைப்பதற்கு
கூலியாய்வந்திக்குக்குறைதிர்க்கவந்து
தாலமதுதுதிதர்மபுரிசனே
தற்காத்தருளினாயலவோ-தேவா - (வேத)

(கத்தன்னவாரிகெத்து - க்ஞ்ஞவரிக்கூ.)

இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுத்தமனத்துட னுன்னை
பத்திசெய்ய அருள்புரி.

அதுபல்லவி.

வித்தகனேஇறைவா டிமலாஉமாமஹேசா - (சுத்த)

சரணங்கள்.

கர்த்தனென்றுன்றனைக் கருத்தினிலேஎண்ணும்
அர்த்தமும்நானறியேன் அமரர்கள்எத்துந்தேவே - (சுத்த)

உண்பதுறங்குவதே உண்மைத்தவமென்று
எண்பதுஎன்றனக்கு ஏகும்விதமளித்து - (சுத்த)

சந்ததம்உன்னுமத்தை சொந்தமாய்ப்பூசிக்கும்
தந்திரங்களறிந்து தர்மபுரிசனே - (சுத்த)

(பத்திபிஷ்மியவே - ஷ்ஜிஷ்மியை.)

இராகம் - சங்கராபரணம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

முத்தியளிக்கு நாதனே
மூலகாரண வேதனே.

அதுபல்லவி.

சத்தியமையாள் தொழும்பாதனே
சதுர்வேதசித்தாந்த போதனே - (முத்தி)

சரணம்.

பத்திசெய்கிலன்றைக்குப் பதினாறுவயதளித்துப்
பட்டேறிவந்தமனைப் பதைத்துழிவுகதைத்து
நயமறிஞ்சுந்ததர்ம புரியெனும்பதியில்விளங்கிடும்
சிவகாமவல்லிசேவா பவகினைகனைப்போக்காயா - (முத்தி)

தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்,

ச—A.

(ப்ராணநாதபிரான ஸ்ரீநாதபி ராஜ.)

இராகம் - குலினி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காமநாச - கட்டாட்சித்தாளுமே.

அதுபல்லவி.

சோமனைததரித்த சுந்தரனேதேவி
வாமத்திலமைய வைத்தநாயகாலும் - (காம)

சரணங்கள்.

சீலராகும்நைமி சாரண்யமுனிவர்
கோலமாமறைக்கு மூலப்பொருள்காண
தோலமிட்டலறி யோடியுனையேத்த
ஆலகண்டனேநீ யருளினதைப்போல -- (காமநாச)

ஐயனையென்பிறவி யறுத்தும்பர்போற்றும்
தூயசிவலோகத் தேயுறையும்போகம்
வையகம்புகழ வழங்குமென்றிறைஞ்ச
செய்யகாணுகைக்கு சித்தியளித்திட்ட - (காமநாச)

இந்திரநகரும் இதழுகைப்பார்த்து
பிந்தியேயொளிக்க பேசொணுவளமார்
பந்தமிகுதர்ம புரிதனிலிலகும்
தந்தியுரிபோர்த்த தற்பரனேலும் - (காமநாச)

(பரலோகசாதனமே ஸ்ரீநாதபி ராஜ.)

இராகம் - யமுனா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணாலயா - கதிதாருமையா.

அதுபல்லவி.

அருமையா இதுவுமுமக்கு
ஆதரித்தாண்டருளுவாய்லும் - (கருணா)

ச-B.

தரம்புரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்.

சரணம்.

ஜனகாதிமுனியோர்களுந்நிதம்

மனமாதிகரணங்குனிஞலே

கினைதிரவேஆதி

வியத்துடன்தொழும்

புனல்குழந்திநெத்தம்

புரியினில்வளர்ந்திடும் - (கருண)

(ஐதோடாலனே ஸ்ரீ 2-93.)

இராகம் - பியாகடை - ஆதிதாளம்.

டல்லி.

ஐதோசோதனை - சங்கரா

எந்நாளுமும் கெனியவனாகுமடிமைமீது.

அதுபல்லி.

வேதாமுதல்பணி பாதாநின்னருளால்

வினைகளெல்லாமறுமென்றால் சாஸ்திரம் - (ஐதோ)

சரணம்.

எந்நேரமும்பல விதசங்கடங்களால்

சின்னஞ்சிறியேன் சிறுமைப்படமுறையோ

அன்புடனறிக்க ஆருணையல்லாமல்

பொன்மதின்குழந்தம் புரியமர்ப்புரண

- (ஐதோ)

(பாமுன்கமாளமெனது ஸ்ரீ 2-93.)

இராகம் - காகரப்பிரியை - ரூபகதாளம்.

டல்லி.

சாமிநீ பராமுகமேனே

சஞ்சலப்படுமென் மீது.

அதுபல்லி.

காமாதுரந்தரனுனென்று

கடைப்பட்டுநிப்புயலில் - (சாமிநீ)

சரணங்கள்.

சந்ததமும் உன்தனபுகழை

யெந்தனாவினால்

பாடி

பந்தமகலும்வழி

தேடிப்

பாலனையாள்பிறை

சூடி

- (சாமிநீ)

மக்களாசை மனைவியாசை

மாய்க்கும்வகை தெரியாமல்

துக்கசாகரத்தில் மூழ்கித்

துறைகாணாத கலமாகினேன்

- (சாமிநீ)

பத்திமார்க்கத்தை யுணர்ந்து

பகலிரவுமதில் நடந்து

முத்தியளிக்குந் தர்மபுரி

மூர்த்தியே நானறியேன்

- (சாமிநீ)

(எந்தோபர்மமானந்தமு ஸ்ரீமஹேஸ்வர.)

இராகம் - பிலஹரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டோ உன்தானுக்கிணை - உமாமஹேசா.

அதுபல்லவி.

தொண்டாகினொன்றால்

தூயவராகும்வானோர் - (உண்டோ)

சரணங்கள்.

பூதலந்தன்னில் புனிதராகவேண்டி

மாதவம்புரிந்தோர்க்கு மாயையழித்தவா - (உண்டோ)

ஆகமவேதபு ராணங்களேத்தும்

யோகனேஉமையாள் பாகனேபோகனே - (உண்டோ)

தாரணியோர்துதி தர்மபுரியாம்பதி

சீருடனமைந்த சிவசங்கரதேவா - (உண்டோ)

சு—D.

தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்.

(வினராதநாமனவி ஸ்ரீராகநாசுரம்.)

இராகம் - தேவகாந்தாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரலோக பாக்யமேநீ

மறவாது தேடுமனமே.

அதுபல்லவி.

சரியாகாதெதுவு

மீடு

பரிவுடனேயுதை

நாடு - (பரலோக)

சரணங்கள்.

பாதகங்கள்மறந்து

பக்திமார்க்கந்தொடர்ந்து

வேதவிதியற்றந்து

விடதரனைப்பணிந்து

(பரலோக)

சத்தியமிதேயென்று

புத்தியினுலதையுணர்ந்து

சித்தியமாகுமறது

வஸ்துவின்வளந்தெரிந்து

(பரலோக)

சத்தபுரிகட்குமேலாம் தர்மபுரியென்னுநகரில்

உத்தமனாய்கிளங்கிடும் உருத்திரள்ளுள்சிரமணிந்து

(பரலோக)

(நீதயசேராம - ஸ்ரீராகநாசுரம்.)

இராகம் - எதுருலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரனே சோம

சுவர்க்காரந்த போக.

அதுபல்லவி.

வந்தென்னையாள

சொந்தமிலையோதேவ

- (சுந்த)

சரணம்.

சருணுகடாக்ஷி

காத்நேரக்ஷி

நருணமிதுவே

நருமபுரிக்கோவே.

(சுந்த)

(நினைவினசுகமுகான - ஸ்ரீமந்நாராயண.)

இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பார்வதி மனோகரனே

பக்தனையாள் தயாபரனே.

அநுபல்லவி.

கார்த்திகேயனே ஈன்ற

கருணாகர சம்போ

- (பார்வதி)

சரணங்கள்.

பூமியில்நான் பிறந்த முதலாய்

புத்தியின்றியிலேகின்றேன்

காமியென்றுபேர்புனைந்தேன்

சாமியேனைத்தொழமறந்தேன் - (பார்வதி)

அனுதினமுமுனதுபுகழை

ஆவலாய்ப்பாடினானம்

எனுமார்க்கத்தையறிந்து

மேலாம்பதம்பெற

- (பார்வதி)

அன்னை தந்தைகுருதெய்வம்

யாவும்நீயல்லாமல்வேறே

பின்னையொன்றுங்காண்கிலேனான்

கன்னல்குழ்தர்மபுரிவாழ்

- (பார்வதி)

(சுகியெவ்வரோ - ஸ்ரீமந்நாராயண.)

இராகம் - கன்னடா - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வரந்தருவாய் வினேதீர.

அநுபல்லவி.

வரந்தருவாய் செங்கரந்தருவாய்

புரமெரிசெய்த புண்ணியருபனே

- (வரந்)

சரணம்.

முத்தியடைவதற்கு முதலாம்பொருளே

பத்திவழிகாட்டி பவவினைகளையோட்டி

நித்தியமாய்தர்ம புரியினில்விளங்கும்

சத்தியனேனைச் சதாநுதிப்பதற்கு

- (வரந்)

தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்.

(எந்துதாகினுடே - ஸௌந்தரியம்.)

இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னவர்மமோ சுவாமி - என்மீதுனக்
கென்னவர்மமோ சுவாமி.

அதுபல்லவி.

எந்நாளில் தயைவருமோ - என்மீதுனக் - (கென்ன)

சரணங்கள்.

மனமென்னும்பேயினால் மதியுமயங்கித்
தினமுமலைந்திடுந் தினனானாலும் - (என்ன)

கல்வீற்செய்தயானை கன்னலருந்தச்செய்து
கருதுமடியார்க்குக் கருணைபுரிந்ததேவே - (என்ன)

மன்னுந்தர்மபுரி மருவியதேசிகா
பின்னுமேழையேன்செய்த பிழைகளைப்பொறுக்காமல்
(என்ன)

(எந்தனினேவர்ணிந்து - ஸௌந்தரியம்.)

இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மந்திரமோ - உன்
தந்திரமதனைக்காணேன்.

அதுபல்லவி.

வேந்தனாயரசாண்டவர்
விதியிலைந்தழுவதும் - (மந்திர)

சரணங்கள்.

தனமதைப்படைத்தவனுக்கு
மனக்குறைபலவிதநோயாலே
மனமதாயகசகரிநிக்குப்
பணியில்லாக்குறையென்றாலும் - (மந்திர)

தருமகுணனும்சீலனவனைப்
 பருவமின்றிமாயவைப்பதும்
 பெருமையில்லாஉலோபிக்குப்
 பூரணயுள் அளிப்பதும் - (மந்திர)
 பிள்ளையில்லையென்பவர்க்கதைத்
 தள்ளியவரையேங்கவைப்பதும்
 கிள்ளைசூழ்தர்மபுரிவாழ்
 வெள்ளைமேனிவித்தகனே - (மந்திர)

(இந்நாள் ஞாயிராகுன்ன - ஜஸ்தி காலம்.)

இராகம் - கேதாரகவுளம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எல்லாநின்செயலென்று எண்ணியிருக்கும்வழி
 சொல்லாயென்மனச்சஞ்சலம் தீரமடேறசா.

அதுபல்லவி.

பல்லாயிரந்தரம் பரிந்துகேட்டுமுன்மனம்
 கல்லாயிருக்கின்றதே உமாமடேறசா - (எல்லாம்)

சரணம்.

என்போல்மாபாவி இவ்வுலகத்தினில்

இருப்பாரோ நானறியேன் - இருந்தாலும்
 உன்தாளாகிலும் நினைப்பார் - மறந்தாகிலும்
 உன்தன்னுமம்சற்றே உச்சரித்திடுவார்

அந்தவிதமு மறியேன் - தர்மபுரீசா - (எல்லாம்)

(உபசாரமுஜேசேவா - ஷக்ரஸ்வரீஷ.)

இராகம் - பைரவி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அபராதி ஆனேனையா

அடிமைக்கிரங்கிக் காப்பாய்.

அதுபல்லவி.

உபகாரமல்லவோ அது

உலகந்துதிதர்மபுரீசா - (அபராதி)

தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம்.

சுரணங்கள்.

மோகமெனும்மையலினால்
தாகங்கொண்டேதிரிந்து
ஆகமயிதிதறந்து
அலைகின்றேன்இப்புனியில்
தேகநிலையல்லவெனும்
தேன்மொழிகளையெறிந்து
போகங்களைத்தருமுன்றன்
பொன்னடியைமறந்து - (அபராதி)

(தலசினவாருதன்புடை - ௪௪௭௪௭௭௭௭௭.)

இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவினா முன்னை
கருதும்படிசெய் என்னை

ஆதுபல்லவி.

மனமென்னும்பேய் தன்னை
மாயச்செய்து முன்னே - (கன)

சுரணங்கள்.

கங்கைமனாநாள்சங்கடந்தீர்ப்பாய்
திங்களையணிந்ததேசிகளேநீ - (கன)

நிலகண்டேசனே நிறணிந்தோனே
கோலமயிலேறும் குமரனைப்பெற்றவா - (கன)

தர்மபுரிவாமும் தற்பரனேஎன்றன்
கர்மங்களைப்போக்கு காத்தருளுவதற்குக் - (கன)

(தர்மபுரிஸ்வரர் கீர்த்தனம் - ௪௪௭௪௭௭௭௭௭.)

இராகம்-பரசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவதரிசனம்செய் பவர்க்கொரு நாளும்
சிந்தையின்பெயர்நாமம் சொல்லும்

அநுபல்லவி.

தவநிலையின்னதெனத்தேற்றிப்பவமெனும்

சாகரக்களையேற்றும்

- (சிவ)

சுரணங்கள்.

மேதினியிற்பிறந்து மிஞ்சுங்கலியால்நொந்து

மீளாப்பிறவித்துன்பங்களையோட்டி

ஆதியாம்நாதன்றன்அருள்வழிதனைக்காட்டி

அளிக்குமுத்தியதனை

- (சிவ)

பாதகங்களறுத்துவேதனைகளொழித்து

பசினோய்களைநீக்கிப்பரமனடி

காதலாயெந்நாளுங்கருத்திலமையவைத்து

காட்சிதனையளிக்கும்

- (சிவ)

உனைவிடேனென்று உறுதியாய்ப்பூசிக்கும்

உத்தமரைத்தம்மூர் சேர்க்கும்

கனைகடல்சூழ்புவிதனில் தர்மபுரியெனுமூர்

அதனில் சதம்பெறும்

- (சிவ)

(கருணிஞ்சடகிதிசமய - ஸ்ரீசிவசுந்தரிநாமம்.)

இராகம் - அபுரூபம் - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தருவாயெனக்குன்னிருதாண்மலரை

தரணிபுகழ்ந்திடும் தர்மபுரிசா.

அநுபல்லவி.

அறியேன்உன்பெருமை யபராதியானேன்

சிறியேனாகியஎன் சிந்தையில்வந்து

- (தரு)

சுரணம்.

கடிதினிற்காலங் கழிந்திடாமுன்னம்

கனிந்தாண்டருள்வாய் கருணையோடென்னை

வடிவுயர்மாது உமையாள்மகிழும்

கொடியேனுடைய கோவேநானாய்

- (தரு)

இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

சிவகாமி பாகா - இச்
சிறுவனையாள் யோகா.

அறுபல்லவி.

தவநெறியருள்தியாகா
சுதூர்மறைதுதிபோகா - (சிவ)

சரணங்கள்.

பவசாகரந்தனில்விழ்ந்து
பதைக்கிறேன்எடுப்பாரின்றி
அவமாகவேயலைந்து
அவதிப்படுகின்றேனான் - (சிவ)

சந்திரஜடாதரனேயென்
சிந்தையில்குடியிருப்பவனே
மந்திரமாம்உலகவாழ்க்கை
மறக்கவகையருளுமையா - (சிவ)

மக்களதுயர்தீர்க்கப்பெற்ற
மாதாவுக்கல்லாமல்
அக்களையார்க்குண்டுசொல்லாய்
தக்கோர்புகழ்தர்மபுரிவாழ் - (சிவ)

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இந்த ஏழைமீது இன்னங்கருணையில்லை
எப்படி நானய்குவேன்.

அறுபல்லவி.

எந்தவுலகத்துக்கும் ஈசனாய்விளங்கும்
கந்தனைப்பெற்ற கடவுளேயுனக்கு - (இந்த)

சரணங்கள்.

அழிவருவாயன்று அருணகிரியினின்று
கழலணிபதத்தையும் பிழலருள்சிரத்தையும்

காணவேமறையோனுங் கரியமாலுஞ்சென்று
நாணவேநின்றிடுஞ் சாமம்போற்றியநாதா - (இந்த)

நல்லானைக்கொடுவென்று வல்லாளனிடஞ்சென்று
சொல்லொணத்துயர்தந்து ஒல்லாமையாக்கியன்று
இல்லானையவன்தர வெல்லாநிசெயலென்று
வில்லார்மன்னவனுக்கு விமலாசேயாயுதித்தாய் - (இந்த)

வெள்ளியங்கிரியை மெள்ளத்தனதாக்கக்
கள்ளனாந்தட்சகன் கருதிவேள்விசெய்ய
தள்ளியவனைச்சங்கரித்துத் துயர்தீர்த்த
வள்ளலேதர்மபுரி அமர்சிவவேந்தே - (இந்த)

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோதனைசெய்யாதே சுத்தமூடனையா
ஆதரிக்கவேண்டும் அம்பலவாண.

அநுபல்லவி.

மாதவர்பணிந்திடும் மங்கைபங்காளனே
பாதகனென்றெனைப் பரதவிக்கவிட்டு
(சோதனை)

சுரணங்கள்.

இவ்வுலகத்துள்ள எல்லாமானிடருக்கும்
அவ்வவர்வினைப்படி அமைத்தனைவரையும்
செவ்வையுடனளித்துச் சித்திபெறச்செய்யும்
கொவ்வையிதழுமை கோவேளன்னைநீயின்னும்
(சோதனை)

போதுபோக்குவதல்லால் புண்ணியரூபனே
ஏதுமறிந்திலேன் ஏழையானநாயேன்
ஒதுமறையாகமம் ஒன்றுங்கண்டிலேனென்னை
பாதுகாப்பதுன்றன் பாரஞ்சொன்னேனினி
(சோதனை)

தரளங்கள்தவழ்ந்திடுந் தடவயல்குழ்தர்ம
புரியெனும்பதிதனில் பொற்புடனேயிலகும்
கரிமுகனைப்பெற்ற காலகாலனேயென்மேற்
பரிவுடனேயிரங்கிப் பதந்தந்தாள்வதைவிட்டு
(சோதனை)

இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரும்வாரும்சிவநாதா என்முன்.

அதுபல்லவி.

வாரும்வாரும்என்முன் வாரும்வாரும்என்முன் - (வாரும்)

சரணங்கள்.

வாரும்வாருமென்னைப் பாருங்கடைக்கண்ணினால்
ஆருமில்லாப்பாடி யாயலெனினேனான் - (வாரும்)

மரம்வைத்தவன்தண்ணீர் வார்ப்பானென்பதுபொய்யோ
வரந்தந்தான்டிவோய் வினைதீர - (வாரும்)

அரியயன்துதிதர்ம புரிதனில்வளர்ந்திடும்
அம்பிகைகாதனே அமரர்கோனேயென்முன் - (வாரும்)

இராகம் - பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சித்தமிரங் காயா
சத்தியுமை நேயா.

அதுபல்லவி.

உத்தமனே யுன்னை
மெத்தவும் நம்பியும் - (சித்த)

சரணங்கள்.

பத்தியுடன்பாடிப் பணியவுறானறியேன்
முத்தியென்பதுணரும் புத்தியில்லாச்சிறியேன்
(சித்த)

வாசமலர்த்தாரா
நேசமுடனென்மேல்

வரமருளுந்தீரா
நீதயைபுரிந்திடச்

(சித்த)

சரிவேறிலாத் தர்ம
பரிவுடனெயென்னைப்

புரியமர்சங்கரா
பாதுகாத்தருள

(சித்த)

இராகம் - சஹானு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடியேனைக்காப்பாய் அம்பிகைநேயா.

அதுபல்லவி.

படியுளோர்துதிதர்ம புரியிலருந்தாயா - (அடியே)

சரணங்கள்.

சூத்திரப்பாவைபோல் சுழல்கின்றேன்மாயையால்
நேத்திரங்களிருந்தும் நிமலாவுனைக்காண்கிலேன் - (அடி)

மண்ணுசைபெண்ணுசை மதிகேடாம்பொன்னுசை
எண்ணருநின்னருளால் ஏகச்செய்யும்படிக்கு - (அடி)

சாத்திரமறியேன் பாத்திரங்குறியேன்
தோத்திரததால்நின்பதம் தொழும்விதமுமறியேன் - (அடி)

இராகம் - அடானு - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனையாளத்தடையேன் சொல்லுவாய்ஏழைபங்காளா
உனைவிடேனினி உம்பர்வணங்கும்பொற்றாளா.

அதுபல்லவி.

வினையாளனுமென்றனைக்கை

விட்டாற்பழிவருமுன்றனுக்கு - எனே

சரணங்கள்.

கற்றபெரியோர்தங்கனையடுத்துக்

கசடனெனும்பேர்கட்டியே

விடுத்து

முற்றமறையாகமங்களைப்படித்து
முனிவரருளியமுதுதூல் தொகுத்து
நற்றவம்புரிந்துஉனதுபுகழை
நலமுடன்நிதம் குறித்து
பெற்றவரத்திறப்பேதையானுய்யப்
பேரருள்தன்னையே உகுத்து

(எனையாள)

இன்னமேன்வாதுளளியவன்மீது
ஏற்காதிதுதகை மையா
சின்னவனென்றென்னைச்சிதறவடித்தால்
செக்கிரம்உன்பேர்போ மையா
பன்னுமறைகளெல்லாமுன்றனைப்
பத்தரட்சகனென்பதுபொய் மையா
முன்னும்பின்னுஞ்சுற்றுந்தெரியாதவனை
முழுதுஞ்சோதனைசெய்வதுவாய் மையா

(எனையாள)

பொற்குடந்தன்னிற்புனலைத் திரட்டும்
பூவையர்தம்மிருவிழிகளை
நற்கயல்கண்டுதம்மினமென்று துள்ளும்
நன்மணச்சோலைகுழ்தடங்களைப்
பற்பலவாயெங்குமற்புதமாக்கொண்ட
பகருந்தர்மபுரிசா பவங்களை
எற்கண்டபனியைப்போலஅகன்றிட
எதமின்றிதந்துஉன்றன் பதங்களை

(எனையாள)

இராகம்-கமால்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதரிப்பதன்றனும் கழகல்லவோ
அமரர்களோனே எனே.

அதுபல்லவி.

ஆதரியாபிடிஸ் ஆனாரொந்துருகுவேன்
பாதகமகன்றிடும் பக்குவமளித்தெனே - ஆதரி

சரணங்கள்.

பார்க்குள்ளேநான்படும் பாடுகளனைத்தையும்
தீர்க்கும்விதமருளித் தீனனைக்கைவிடாமல்
(ஆதரி)

இரவும்பகலுமெனை பிடைவிடாமல்வாட்டியும்
பிறவித்துன்பங்களைப் பேசுவொட்டாமலோட்டி.
(ஆதரி)

தர்மபுரியமருந் தனிமுதலேநல்ல
தருணமிதுவேஇன்னும் தாமதமில்லாமல்
(ஆதரி)

இராகம் - தர்ப்பார் - ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

அருள் புரிவாய்
அகமெலிந்த இவ்வடிமைக்கிரங்கி.
அதுபல்லவி.

அருள்புரிந்தெனை யாட்கொள்ளவேண்டும்
திருவாழ்தருதர்ம புரிவளர்தேவனே - (அருள்)
சரணம்.

அடியார்திருக்கூட்டத் தமரும்படிசெய்து
மிடியால்வருந்தி மீளவகையில்லாக்
கொடியனாமெளியன் கோரும்வரந்தந்து
கடிமலர்த்தாரனே கங்கைமனாளனே - (அருள்)

பண்ணொன்செய்த பாதகம்போக்கிநின்
தொண்மிசெய்துஉன்னைத் தொழுதுகாலம்போக
விண்முதலோர் வீழ்ந்தடிபோற்றிக்
கொண்வெணங்கும் குருபரனேநீ - (அருள்)

குற்றம்பான்செய்தாலும் கோபம்நீவையாமல்
பெற்றவர்பிள்ளையைப் பேணுதல்போலச்
சற்றுமறிவிலாச் சாதகனைரட்சி
கொற்றவனெயங்கள் கோமானேயின்று - (அருள்)

இராகம் - யமுனாகல்யாணி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சேய்மேல் என்ன்கோபம்
நதென்னபரி தாபம்.

அதுபல்லவி.

முந்தத்தவத்தில் குறைகளையே
முழுதும்செய்திருந்தாலும் இன்னும் - இந்த
சரணம்.

சொந்தமென்று உன்னுடன்குறை
சொல்லிமுறையிடு கின்றேன்
எந்தையே நீகைவிட்டால்
ஏழையீடேறுவதெப்படி - இந்த
சுந்தரமூர்த்தி யேயுனக்கு
வந்தனமனந் தந்தந்தேன்
அந்தகனென்றனைக் கண்டால்
அஞ்சும்வழியரு ளாமல் - இந்த
தேசிகனே தேவனே
மாசிலாத மாமணியே
காசினிதுதி தர்மபுரி
கண்ணியனே கலையறியா. - இந்தச்

உ

சி வ ம ய ம்.

தர்மபுரீஸ்வரர் பதங்கள்.

சுஷத்திரய்யபதவர்னமெட்டுகள்.

இராகம் - அசாவேரி - சூதிதாளம்.

பல்லவி.

துறையேஎன்மேற்கோபம் என்னத்துக்கடஇன்னும்
கனாயாதோஉன்மனம் கருங்கல்லோ.

அதுபல்லவி.

வினாசேர்மலர்த்தாரனே விண்ணவர்போற்றிடும்
திருவாழ்தர்மபுரியுறை சிவநாதனே - துறா

சரணங்கள்.

வருவாய்வருவாயென்று வழிபார்த்திருந்தேனான்
தெருவையலங்கரித்துத் தீபங்களுமேற்றினேன்
மருமலர்க்கணைகளால் மறைந்துஒளித்திட்டேன்
பருவமென்னத்திற்குப் பாரில்பெண்களுக்கென்றேன் - (துறா)
பார்க்கும்பெண்களெல்லாம் பரிகாசஞ்செய்வாரோ
ஆர்க்குந்தெரியொனாது ஆசைநாயகன்கோபம்
வேர்க்குதுளன்தேகம் வெந்நீராகுதுபன்னிர்
பார்க்குள்ஆடவர்மேலே பண்ணிவைத்தாரிச்சை - (துறா)
மீறுதேளன்தனங்கள் மிக்கமயலேறிச்
சிறுதேயல்குணகம் சித்தசன்மந்திரத்தால்
வேறுஎனக்கார்துணை விரகநோயைத்தீர்க்கக்
கூறுமென்மேலாசை கொஞ்சமாகிலுமியையோ - (துறா)

இராகம் - பிலஹரி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கண்மணியேவாடா - என்னருகில்
கண்மணியேவாடா.

அதுபல்லவி.

கண்மணியே வாடா
கட்டிமுத்தந் தாடா - (கண்மணி)

சரணங்கள்.

சொல்லியழையாமுன் வந்துவெகுநாளாச்சே
துங்கவிடாமற்செய்த சரசமெல்லாம்போச்சே
மல்லிகைப்பூச்செண்டாலே மாறிமாறிஎன்றன்
மார்பிலெறிந்தென்னை மருவியதும்போச்சே
(கண்மணி)

மருந்தெவளிட்டாளோ பாவி - என்னை
மறங்கவைத்தாளோ மூதேநி

இருந்திருந்த உன்மேல் சோருதுள்ளாவி
வருந்துமடியாஸ்தன் சுருங்குமுலைத்தாவி
(கண்மணி)

பருவம்வினய்ப் போகுதே - என்றன்
பருந்ததனங்கள் விம்மித் தாவுதே
வருவினாவினிற்து உம்பர்தயர் மாயந்தே
திருவாரூர்த்மபரியமர்சிவ வேந்தே,
(கண்மணி)

இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இன்னம்வரக்காண்கிலேன் - என்துராசாமி
அறுபல்லவி.

தன்னந்தனியேனான் தவிக்கிறேன்விரகத்தால்
முன்னம்என்றனைத்தொட்டு முத்தமிட்டுச்சேசர-(இன்னம்)
சரணங்கள்.

மாநற்கள்முன் றுச்சுதே - சொல்லிப்போன
நிற்கும்பொய் யாச்சுதே
பாதகனுமதன் மோதுகிறான் சரத்தால்
சாத்தல்முதேமெய்சோருதே நானென்செய்வேனினி
(இன்னம்)

சந்திரவதனான் மேலே - வைத்தமோகத்தால்
என்றனைமறந்த தாலே
தந்திரமாய்க்கிட்டால்எந்தவிதமெனக்கு
செந்திரமாய்மனம்வாடிதனமாடியதிர்த்தும்
(இன்னம்)

கண்ணல்மொழிப் பாக்கியே - என்றிருபத்தைப்
பிள்ளைல்லாமல் வாக்கியே
மெய்நிறுத்தம்பரி திகழுஞ்சிவனாதன்பாந்
வள்ளியொருமே காணுமச்சேர்ப்பாய்
(இன்னம்)

இராகம் - தோடி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏனே வுமக்கென்மீதிற் கோபம்

இனிதாளாது மோகம்.

அதுபல்லவி.

வானோர்பணி தருமபுரியில்

வாழுங்கங் காதரனே - (ஏனே)

சரணங்கள்.

இத்தனைநாள் வரையிலுமென்தன்

இஷ்டப்படிக்குக் குலாவிசுகம்

மெத்தவுமேதந்து மேனிபுளகித்துச்

சித்தங்களிக்கவே சேர்ந்தனைந்திருந்தும் - (ஏனே)

கந்தர்ப்பனுமுனைக் கண்மெயங்கிட

காதலனெயென்முன் வந்து

கந்தகஸ்தூரி ஜவ்வாதுபூசியே

கலவிகளனந்தம் செய்தனைந்திருந்தும் - (ஏனே)

மல்லிகைமூல்லை யிருவாட்சிசெண்பக

மாகுமலர்களைச் சூட்டி

மெல்லியேநானினி சகியேனென்றென்தன்

மேகலையைநீக்கி மேவிநீரனைந்தும் - (ஏனே)

இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதரசேயென்ன மதிமோசம்வந்ததடி

காதல்மீறுதென்னுசைக் கணவன்வரக்கானேன்.

அதுபல்லவி.

சேதியறியாயோநீ சீதமதியணிந்த

சோதியாம்சங்கரன் சூதுக்காரனடி - (மாதர)

சரணங்கள்.

வாரிட்டுவிடும்பு புடைத்தவென்னிவங்கொங்கை
போரிட்டுமதன்களை யோடேநானுற்று
தாரிட்டுக்கத்த கஸ்தூரிபுனுகிட்டு
ஏரிட்டுடன்மனநோக ஏந்திழையெயன்செய்வேன் (மாத)

நஞ்சாகுதுபரலன்னம் நற்கனிகள் கசந்து
கொஞ்சுங்கினியோசை கோபமுட்டுதுகேட்டால்
பஞ்சணமெத்தையில் படுத்தாலும்ரித்தினா
அஞ்சுகமேகொஞ்ச மாகிலும்வரவில்லை - (மாதா)

உன்னையிட்டா லெனக்கு உற்றதுணையார்சொல்லாய்
கன்னியேநியென்தன் காட்சியைக்கண்டாயே
தன்மமேயிழுத்த தர்மபுரிவாமும்
பன்னகாபரணனை பார்த்தழைத்துவாபோடி - (மாதா)

இராகம் - ஆகந்தபரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாரா எனவதைக்காதே உன்கணைக்கு
கேரா நான்காமி கொல்லாதே.

அதபல்லவி.

போனோனென்னுட னின்னும் புத்தியாச்சுதேயின்னும்
வீராபெண்கள்மனச் சோரா சரணடைந்தேன் - (மாரா)

சரணங்கள்.

யின்னாற்பமேதி	துயரமுன்னுடன்றதி
யெங்காளினுஞ்சொல்ல	வில்லையோதிதுசதி
யின்னொளங்குக்கதி	பேதையாமென்பதி
தன்னுல்லலோவுன்யதி	முடியுங்கேளென்மதி - (மாரா)

உன்னுருவத்தையோர்	உயர்படத்தில்வரைந்து
கன்னியொருத்தியைக்காட்டிச் சொன்னேன்வினாந்து	
அன்னையெய்துக்குக	கண்ணமாத்திரமோனாந்து
அங்கனலவோஅவன்பேர்	என்றான்மனக்கரைந்து - (மாரா)

பெண்களில்பதுமினி	யாச்சுதேநான்பாவி
மண்ணிற்பிறந்தேனென்	ஞ்சைநாயகந்தேவி
விண்ணோர் துதிதர்ம	புரியிலகுஞ்சாம்பவி
நண்பனுவன்மேலே	நாடுதேயென்னுவி - (மாரா)

இராகம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னுயிர்ப்பாங்கியே மன்னன்வரக்கானேன்
இன்னமென் செய்வேனடி.

அதுபல்லவி.

முன்னமேதெரிந்தால்நான் முழுதும்மோசம்போகேன்
கன்னியர்க்குள்ளேநீ கைதேர்ந்தவளாச்சுதே - (என்)

சரணங்கள்.

மாலேப்போதானூல்பாவி மாரன்வதைப்பானென்று
சிலையிறுக்கிக்கட்டி சித்திரமெழுதினேன்
சேலையனைய விழியாளையென்தன்
கோலநாயகனைப்போல் குவிந்ததந்தசித்திரம் - (என்னு)

கனவிலவென்னிட கன்னங்களைச்சுவைத்து
பின்னலையோர்கையால் பிடித்துமற்றோர்கையால்
கனகக்கண்ணமொத்தவென் னிளந்தனத்தைப்பிடித்து
அநங்கனும்நாணவே அன்புடனணைந்தானே - (என்னு)

மடமயிலேயென்தன் மனதைநீயறியாயோ
தடமதில்சூழ்பெறும் தர்மபுரியில்வாழும்
விடமுண்டானையோடியென் வீட்டுக்கழைத்துவந்தால்
கடகமுன்கைகளுக்குக் கைம்மாறுகப்போடுவேன் (என்னு)

க.அ—D.

தர்மபுரிஸ்வரர் பதங்கள்.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அரிவையே நானென்னசெய்வேன்
அன்பனைக்காணேன்.

ஆறுதல்லவி.

பிரியாமடுருந்தவனைப் பிரித்தவளெவளோ - (அரிவையே)

சரணங்கள்.

பாதகநான்சுகிப்ப தெப்படிபாங்கியேசொல்லாய்
காதல்மீறிக்கண்கள் சோருதுகபடநானறியேன் (அரிவையே)

தென்றல்விசதேயெநதன் தேகமினைக்குதே
நின்றுமேடைமேல்பார்க்கப் பார்க்கநிலவுமறையுதே (அரிவை)

நீலோற்பலக்கணையால் நித்தமெய்கிருன்மதன்
மேலோர்துதிதர்மபுரி மேவுஞ்சங்கரனும் (அரிவையே)

ஜாவளி வர்ண மெட்டுகள்.

(காமுனிவிரிசரமுலபாரிதி - சாமுநிவிரிசரமுலபாரிதி)

என்கிற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

இராகம் - ஹரிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானினிசகிக்க முடியாதடி - என்

சாமியையழைத்து வாடி.

அதுபல்லவி.

சாமியையழைத்து

வாடி - மிகு

காமிநானல்ல

வோடி - (நானினி)

சரணங்கள்.

ஏனின்னும்வாதுகள் என்னுடன்செய்கிறான்

மேனிகுலைக்கிறான் மதவேளிதுகண்டு

மீளவகை

சொல்லாயடி - சகிநான்

மீளவகை

சொல்லாயடி.

(நானினி)

வஞ்சியேஅவனோடோர்நான் மிஞ்சியமோகத்தாலே

கொஞ்சியணையும்போது முந்தினேன்போகம்

வஞ்சனையிது

தானடி - நான்செய்த

வஞ்சனையிது

தானடி

(நானினி)

போதனைஎவள்செய்தாளோ பாதகிஎன்னுரைக்குப்

பூதலம்புகழ்தர்மபுரிவாய்நதிஞ்சிவ

நாதன்மேல்வைத்த

காதல் - சிவ

நாதன்மேல்வைத்த

காதல்

(நானினி)

(செலிமனவிபாலவானிதோ - செலிமனவிபாலவானிதோ)

இராகம்-ஹரிந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகிநமக்கேண்டியவனோடுநேசம் - போதுமே.

அனுபல்லவி.

அவலங்கேசம்

போதுமே

அவனிடகேசம்

போதுமே - (சகிரும)

சாணங்கள்.

கலவெரிந்துஞ்சோலையிலென்னைக்

குலவியணைந்தாளச்

சொன்னேன்

குலவியணைந்தாளச்சொன்னால்

கலவியெய்யென்போடி

யென்றான்

(சகிரும)

என்மன்மையன்றிரவோர்நான்

வந்திதழைப்

பருகச்சொன்னேன்

வந்திதழைப் பருகச்சொன்னால்

முந்தியெனைச்

செய்யச்சொன்னான்

(சகிரும)

அத்தனவன் தர்மபுரி

வித்தகனும்

கர்த்தனவன்

வித்தகனும் கர்த்தனவன்

விடையேறுஞ்

சத்திபரன்

(சகிரும)

(வித்தகனெய்யென்போ - ஸர்வநீஷமஸ்ய.)

இராமம்-சங்கராபரணம்-மூர்த்திஸ்வர்தானகாமி-ஸூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரியோநீசொல்லும் வார்த்தைகள்.

அனுபல்லவி.

என்துணைசாமி - (சரியோ)

சாணங்கள்.

சரியோநீசொல்லும்வார்த்தை

மரியாதையாகுமோ

பருவம்போன பெண்களானால்

மங்குந்தில்கணவரைத்தேடார் - (சரியோ)

நாயகனைப்பெண்பிரியும்
நற்சமயம்பார்த்திருந்தே
மாயவேடன்மலர்க்கணையால்
காயவிடுவானே அப்போது - (சரியோ)

அனாக்கணமும்பிரிந்திலேனான்
ஆசைநாயகாஉனைவிட்டு
வனாகுமும்தர்மபுரியில்
வாழும்அம்பிகைபாகா - (சரியோ)

(ஏமிசேதுளமலைசேது - விஷ்ணுஹ்ருதாயை.)

இராகம்-கமாஸ்-ஹரிந்துஸ்தான்காபி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

வாரும்சாமி வந்துஇன்பம்
தாருமென்மேல் தயைசெய்து.

அநுபல்லவி.

சீர்வளர் தர்மபுரிவாழ்
தியாகாயோகா உமைபாகா - (வாரும்)
சரணங்கள்.

விரகதாபமடைந்தவென்னை
விட்டுப்பிரியலாச்சே
பரதவிக்கும்பாவிமுகம்
பாராய்சற்றேகட்டிச்சேராய் - (வாரும்)

மாசன்தேர்மேலேறியவன்
மலர்க்கணையமறுப்பாயே
சோரனவெனென்னைத்தொட்டான்
தீரனாஸ்போர்புரியும் - (வாரும்)

இனிபொறுக்கமாட்டேனையோ
இத்தனைநான்சொன்னாஸ்பொய்யோ
கனிவழியில்விட்டவென்னைத்
தாவுறான்மதனுன்னபயம் - (வாரும்)

(கேடிசெடியகுசுமமா - ஸ்ரீஸ்ரீயசுலக்ஷ.)

இராகம்-கமாஸ்-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மரிம, தைவளமகிதுவோ - (சாமி)

அதபல்லவி.

சாமி சாமி சாமி சாமி - (மரி)

சரணங்கள்.

சரிமகாதுளக்கிந்த சரசமில்லாக்கலவி
தருமோமதுரம் தையலாமெனக்கு - (மரி)

ளவியாயுஞ்சிந்தையி லெண்ணிப்பாராதே
கவியேயெனக்கு கட்டழகிகாணலவோ - (மரி)

வந்தனங்குளக்கு வஞ்சனைசெய்யாதே
தந்திரமேண்டாம் தர்மபுரிசா - (மரி)

(சாமிசாடேமத்தனே - ஸ்ரீராமஜேசுந்.)

இராகம் - நிரிந்துஸ்தான்காபி - பியாகு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிநானேதுசெய்வேன்
சரிபோவராவிட்டால்.

அதபல்லவி.

குறைமெதுவான் செய்தாலுமென்ன
சரிபோவராவிட்டால் - (சாமி)

சரணங்கள்.

சந்திரனும்வெந்தனாய்த்
தாவி பெரிக்கிறான் - மதன்
கூவி யழைக்கிறான் - (சாமி)

மாரணம்பாலெந்தனங்கள்
மிதிப் பதைக்குதே - செஞ்சம
மாறித் துடிக்குதே - (சாமி)

சுந்தரிநானல்லவோளனை

வந்து

சேருமே - லீலா

இன்பந்

தாருமே

- (சாமி)

தர்மபுரிவாழுஞ் சிவநந்தபோகனே - தவ

மங்கை

பாகனே

- (சாமி)

(வானியெடபாவினே - ஸ்ரீமத்காந்தி.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போனநாதனைக்காணேன் பாவநானென்செய்வேன்.

அதுபல்லவி.

நானவனைக்கூடிநாளாச்சுதேசகி - (போன)

சரணங்கள்.

மாமலர்க்கணையாலே மாநெய்கின்றான் தனத்தில்

காமமீறவேயென்றன் கருத்தழிக்கின்றனவன்

(போன)

கனவிலுமவென்னைக் கைவிடமாட்டானே

மனந்துணியும்படி மாதெவன்செய்தாளோ

(போன)

தர்மமாகுமோஅந்தத் தர்மபுரிசனுக்கு

பர்வதராஜன்மகள் பக்கத்தில்சேர்ந்ததால்

(போன)

(சாலுதடவாயசகியா - ஸ்ரீமத்காந்தி.)

இராகம் - கமாஸ்ஹிந்துஸ்தான்காபி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாடைவிகுதடி வருகிறென்னுசைநாயகன்.

அதுபல்லவி.

ஆடையலங்கரிப்பேன் அணிவேன்ரத்னாபரணம்-(வாடை)

சுரணங்கள்.

மேடைமேலே	யிருப்பேன் - வரும்
ஜாடையிலே	சிறிப்பேன்
கூடுஞ்சமயங்	கண்டு
குதிப்பேனுந்தங்	கொண்டு
கூடமனமில்லையென்றால்	
பாடுவேன்யதாகக்களோ	(வாடை)
பாதுத்தேனாற்	சேர்த்து
புரிந்துகொண்டியில்	வார்த்து
தாக்கத்திக்குள்ளாய்	
மோகத்திடா	வென்பேன்
மோகத்திக்கையில்லையென்றால்	
தேவத்திடையா	தென்பேன் (வாடை)
உம்மயினையப்	போக்குந்
தர்மபுரிவித்	நிருக்கும்
சின்மயாதந்த	போகன்
சிவகாமியம்மை	பாகன்
மம்மைமாதரிக்கு	மீசன்
சென்மைபுடன் பவனிவரும்	(வாடை)

(சாதாரணசெய்து - உருவநாடிசெய்து.)

தொடர் - தந்திக்குள், தாங்காடி - ஆதிதாளம்.

உம்மயி.

தொடர் - தொடர் - என்னிட.

உருவநாடி.

ஒதுகாமே	ஒதுகாமே
சரியல்லவே - என்னிட	
(ஒதுகாமே)	
உருவநாடி.	

சேதனசெய்தாலென் காத்தனியுமோ
வேதனை திருமோ

பாதகிளந்துயரம்	தீராய்	
கட்டிச்	சேராய்	
சரியல்லவே எனேவிட		(ஓதுனாயே)

பாங்கியருடன்சொல்லிப் பலதரமழைத்தும் - நான்		
படுவதைக்	குறித்தும்	
எங்கியஎன்னருகில்	வாடா	
முத்தந்	தாடா	
சரியல்லவே எனேவிட		(ஓதுனாயே)

பார்புகழ்தர்மபுரிபதியுறை	அரனே	
நற்கதியருள்	பரனே	
ஏர்பெறுமெங்களுக்குல	குருவே	
சிவ	உருவே	
சரியல்லவே எனேவிட		(ஓதுனாயே)

(சாமிவேளகாதரா - ஸ்மிஷ்ராகு.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

சாமிஜாலமேனடா - என்,

அதுபல்லவி.

சாமிஜாலமேனடா - என்சாமிஜாலமேனடா - (சாமி)

சரணங்கள்.

சோதனைநீசெய்யாதே	யடா
பாதகமுனக்குண்டா	மடா - (சாமி)

பார்த்தவிழிபூத்துப்	போகுதே
சேர்ந்தணைய	நேரமாகுதே - (சாமி)

தர்மபுரிவாமூஞ்	சங்கரா
வர்மமென்மேல்சரி	யல்லடா - (சாமி)

(கோரினகலிகியெட்ளாதிரா - ஓர்நக்ஷத்ரிக்ஷாபிதா.)

இராகம்-ஹிந்துஸ்தான்காபி-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பண்ணினசரசம் என்னசொல்வேன்

அதுபல்லவி.

என் பிராணநாதன் - (பண்ணின)

சரணங்கள்.

அன்புடனேஎனைச் சென்பகமாலையால்

இன்பமதாகவே பின்புறமாய்க்கட்டி - (பண்ணின)

கொங்கைகள் மீதினில் சந்தனக்கோலத்தால்

செங்கரலிலையை சிங்காரமாகப் - (பண்ணின)

வட்டமிட்டமதன் பட்டணத்தினிலே

மட்டில்ககவெள்ளம் எட்டியேபாய - (பண்ணின)

தர்மபுரியமர் இன்பசகாந்த

பர்வதராஜதவ புத்ரிபங்கனவன் - (பண்ணின)

(சாலேசாலேயலவா னி ஞர்ஞர்யலவா.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும் புண்ணியவாந்நேசம்

அதுபல்லவி.

போதும்போதும் புத்தியாச்சுதினி (போதும்)

சரணங்கள்.

விடியும்வரையில் வீண்பேச்சுகள்பேசி

விரகந்தர்க்காமல் விட்டளன்சகியே (போதும்)

காதல்மீதுதென்று கன்சாடைகாட்டியும்

சோதனைசெய்கிறான் சூதுக்காரனவன் (போதும்)

புவிபுகழுந்தர்ம புரியிலமர்ந்தமும்

புரமேரிசெய்த புருஷரத்தினமவன் (போதும்)

(மரபுராதேசெலி - ஸுரபுராதேசுலி.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வரவோ சாமிசொல்லாய்

அதுபல்லவி.

வந்துள்ளன் சிந்தைமகிழ - (வர)

சரணங்கள்.

கொங்கையிரண்டையுமுன்செங்கையிலேதந்து
தங்கியுன்மடிமேல்தழுவியணைய - (வரவோ)

பஞ்சணைமெத்தையில் ரஞ்சிதமாய்ப்போகம்
மிஞ்சியேயுணைநான் கொஞ்சியணைய - (வரவோ)

பூமிபுகழுந்தர்மபுரியமர்சங்கரா
காமிநானுன்கருணையால்மீள - (வரவோ)

(காளிராகாளிரா - காபி - காபி.)

இராகம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேரடா சேரடா

அதுபல்லவி.

சேரடா சாமிஎனைச்சேரடா - (சேரடா)

சரணங்கள்.

மாலையைமலர்மாலையைமாலையை
மாலையைத்தரித்தென்னேமருவிமுத்தமிட்டுக்கட்டிச்
(சேரடா)

உருகுதுநெஞ்சமுருகுதுஉருகுது
உருகுதுகாமவெள்ளம் பெருகுதுசின்னமென்செய்வேன்
(சேரடா)

புரியினில்தர்மபுரியினில்புரியினில்
புரியினில்வருஞ்சந்திரசேகராவுணைவிடேனெனைச்
(சேரடா)

(ரம்மனவேசாமினி - ரஜ்ஜீநாமாநி.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

இவ்வளவுநேரமோ - இவ்வளவுநேரமோ.
அறுபல்லவி.

எனையிருக்கச்சொல்லி வருவேனென்றுபோனவர் - (இவ்வளவு)
சரணங்கள்.

பாவிளவள்கையில் சிக்கி - எனைப்
பதைக்கவிட்ட. வள்தன் பாதத்தில்கிடந்ததால் - (இவ்வளவு)
பங்குக்காரிஎங் கிருந்தான் - அவள்
பொங்குக்குலைந்துபோகாதோ ஆனாலும் - (இவ்வளவு)
தர்மபுரிவாழும் கக்காதானே - என்னிட
அங்கம்பரவச மாகுது - (இவ்வளவு)

(எடுபெக்கேதெட்டவே - ஸ்வரஜநாமாநி.)

இராகம் - ஹிந்துஸ்தான்காபி - ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

என்னச்சொன்னான் சொல்லடி - அவன்.
அறுபல்லவி.

என்னச்சொன்னான் சொல்லடி
பாதகிசகிக்கமுடியா - (தென்ன)
சரணங்கள்.

அள்ளமேயென்றன் பெயரைக்கேட்டதும்
ஆவல்கொண்டனது ஆவல்கொண் டனது
ஆவல்கொண்டென்னைத் தாவிபழைத் தனது
(என்ன)

தையலேக் காட்டியமோதிரத்தை
கையில்வாக்கினது கையில்வாய் கினது
கையில்வாக்கியவன் கண்ணிலொத் தினது
(என்ன)

தர்மபுரியில்வாழுஞ் சங்கரன்
வருவேனென்றனனா வருவேனென் றனனா
வருவேனென்றெனக்கு வாக்களித் தனனா
(என்ன)

(சையாடகதிதகினதிரா - ஸ்ரீயுடகதிதகி.)

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

கையால்சைகைகாட்டினால் சரியோ - எனைக்
அறுபல்லவி.

கட்டிமுத்தமிட்டா துளையேஉன்றன் - (கையால்)
சரணங்கள்.

தங்கமென்பேரடா அங்கம் சோருதடா
கொங்கையைவந்து சேரடா - என்
மங்கைப்பருவம் போகுதடா
(கையால்)

தர்மபுரிவாழ்கங்கா தரனே - என்விரகத்தைத்
தணிக்கவகையைமுன்னே சொல்லாய் - மதன்
கணைகள்விடுவதை நீ வெல்லாய் - இன்னும்
(கையால்)

(ராராராசாமியின்னு - ராராராசாமியின்னு.)

இராகம் - ஹரிந்துஸ்தான்காபி - ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

வாரும்வாரும் சாமியென்முன்
வந்தோர்முத்தந் தாருமே.

அறுபல்லவி.

ஆருமில்லாச்சமயமிது மாரன்கணைபொல்லாது - (வாரும்)
சரணங்கள்.

எந்தனிளங்கொங்கைகளும் முந்தியெனையேறிட்டு
சந்ததமும்உன்வரவை சுந்தரனேபார்க்கின்றதே
(வாரும்)

எந்நேரமும்உன்னழகை யெண்ணியெண்ணிவாடுகின்றேன்
சொன்னசொல்லைமறந்தாயோ மன்னவனேயான் சகியேன்

(வாரும்)

கோழிவந்தனமுனக்குக் குறையின்றியான்செய்கின்றேன்
கூடியெந்தன்மோகந்தீர்க்க வீடருள்தர்மபுரிசா

(வாரும்)

ம ன் க ள ம்.

இராகம் - செளராஷ்டிரம் - ஆதிதாளம்.

பாதாரவிந்தமலர்க்கு மங்களம் சுபமங்களம்.

திங்களைச்சடையில்வைத்த திவ்வியமுகநாயகன்தன்	(பாதார)
மானையிடமேந்திய மறைமுதல்வோன்திருப்	(பாதார)
சத்தியுமையான்மகிழுஞ் சதாசிவனாரும்	(பாதார).
ஐங்கரனார்தம்மைப்பெற்ற சங்கரனார்தம்மிருபொற்	(பாதார)
அன்பன்முருகேசன்துதி ஆறணிஜடாதார்தம்	(பாதார)
தரணியோர்புகழ்ந்தேத்துந் தர்மபுரிசனார்தம்	(பாதார)

மு த் தி த் து.

மெய்கண்டதேவன் றிருவடிவாழ்க.

உ
சிவமயம்.
பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	29	செய்யிலன்றைக்கு	செய்பாலன்றனக்கு.
5	26	வினேதிர	என்வினேதிர.
9	12	கருத்திலமைய	கருத்திலிளமைய.
„	30	கொடியேனுடைய	கொடியேறுடைய.
11	3	நின்றிடுஞ்சாமம்	நின்றிருநாமம்.
14	23	பகருந்	பகரருந்.
15	6	வாட்டியும்	வாட்டும்.
16	25	சூதிதாளம்	சூதிதாளம்.
17	13	வைத்தாரிச்சை	வைத்தாரிச்சை.
19	30	தாவுருன்	தாவுகருன்.
27	26	சின்னமென்	இன்னமென்.

